

Toon mij Heer Uw wegen,
en leer mij Uw paden kennen.

In dankbare herinnering aan

Gerardus Bernardus Philippi

* 25 februari 1917

† 5 november 2003

Gerrit was de oudste van ons gezin. Heel zijn leven was hij schoenmaker. Eerst met vader, later met Marinus. Hij deelde het leven met zijn tweelingzus Dien en broer Marinus. Dien regelde met plezier het hele huishouden, Marinus deed bij voorkeur het denkwerk en Gerrit leefde zich uit in de tuin. Ze konden heel goed met elkaar en hebben ons al die jaren gastvrij ontvangen op het ouderlijk huis.

Gerrit was heel precies. Hij hield niet van slordigheid. Als hij uitging kleepte hij zich zorgvuldig, alles netjes gesteven, gestreken en in de plooi.

Hij was zacht van aard, steeds tevreden. Zijn stille glimlach tekende hem, heel zijn leven door, in wat voor omstandigheden dan ook. Wij waren allemaal erg op hem gesteld, ook onze kinderen en kleinkinderen: ze vonden hem echt een lieve oom.

Hij was diep gelovig. Hij had een grote devotie voor Gerardus Majella, zijn naamheilige. Hij ging trouw op bedevaart naar Wittem in Zuid-Limburg, en ook naar de jaarlijkse Gerardus-processie in Overdinkel.

Vier jaar geleden werd hij van de ene op de andere dag ineens hulpbehoevend. Via het ziekenhuis te Almelo kwam hij eerst te wonen op de Schutse in Rijssen, en de laatste drie jaar op het Reggedal.

Hier was hij in deze omstandigheden het liefst. Hij zelf sprak nauwelijks meer. Maar des te meer luisterde hij graag naar de verhalen van familie en bekenden, met rond zijn mond en in zijn ogen de glimlach die hem zo typeerde. De zusters hebben hem liefderijk verpleegd.

Op zondag Allerzielen heeft hij temidden van ons de Ziekenzalving ontvangen. Het was mooi, vooral zijn glimlach op het eind. Heel vredig is hij in de avond van 5 november gestorven, op het eerste jaargetijde van zijn broer Marinus. Degenen van ons die aanwezig waren zullen dat moment nooit vergeten. Op het allerlaatst keerde hij zijn gezicht naar het schilderij van Gerardus Majella aan de muur, zijn ogen werden heel groot, toen zijn glimlach, tenslotte verstilde zijn gezicht. Een zalige dood.

Na de uitvaart op 12 november, in zijn dierbare parochiekerk van de H. Antonius te Enter, hebben we hem te ruste gelegd op het kerkhof aan de Weitakkersweg.

*Heilige Gerardus van Majella, sta hem bij.
Moge hij voor altijd bij de Heer zijn.*

Onze welgemeende dank voor uw hartelijk meelevens met het verlies van onze goede broer, zwager en oom

Enter, november 2003

Familie Philippi